

2020 M. VELYKOS

Visuomet kažko trūksta,
tuštuma kiekvienoje mano įžvalgoje.
Ir yra vulgarus šis neišbaigtumas, jis - vulgarus,
niekada nebuvau toks vulgarus kaip šiame nerime,
šiame „Kristaus neturėjime“ – veido,
kuris būtų įrankis darbo, ne visiškai paklydusio
grynoje vienatvės įžvalgoje.

Pier Paolo Pasolini

„Kas gi žmogus, kad Tu jį dar atmintum, kas tas
Adomo sūnus, kad jį belankytum?
Nė vienas klausimas gyvenime manęs niekada
taip nepaveikė kaip šis.
Tik Kristus rūpinasi visu mano žmogiškumu.
Nes tas Žmogus, Žydas Jėzus Nazaretis
mirė už mus ir prisikėlė.
Šis prisikėlęs Žmogus – tai Tikrovė, nuo kurios
priklauso visas kiekvieno žmogaus būties
pozityvumas. Kiekviena žemiška patirtis, išgyventa
iš mirties Prisikėlusio Jėzaus Dvasioje, klesti
Amžinybėje. Šis žiedas nepražys vien tik laikų
pabaigoje, jis pradėjo skleisti jau Velykų priešaušryje.
Dėl to būtis, kaip galutinis idealas, pasireiškia
maldavimu. Tikrasis istorijos herojus yra
maldaujantysis: Kristus, maldaujantis žmogaus
širdies, ir žmogaus širdis, maldaujanti Kristaus“.

Luigi Giussani

Comunione e Liberazione

